

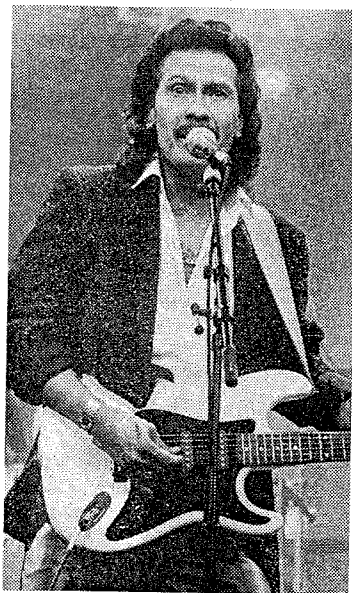
Indo-rock in spuitjescultuur

ANNEMIEK VAN GRONDEL

„Je voelt je helemaal Nederlander totdat je in Nederland komt”, vertelt Harry Koster, bandleider van de Black Dynamites en een van de Indische muzikanten die met opwindende rock 'n' roll de weg plaveiden voor een nieuwe stroming binnen de Nederlandse popmuziek. Vanavond wordt *Rockin' Ramona* (1991) van Hans Heijnen opnieuw uitgezonden. In deze documentaire komen verschillende muzikanten aan het woord die een rol speelden in de zogenaamde Indo-rock, een eind jaren vijftig populaire muziekstroming, met Den Haag als uitvalsbasis.

Na de soevereiniteitsverklaring van Nederlands-Indië in 1949 vertrokken vele Indiërs naar Holland. Uit hun verhalen blijkt, dat zij hier met moeite konden aarden. Niet alleen werd de meeste Indo's de toegang geweigerd tot clubs, ook anderszins werden de vaak als 'pinda', 'poepchinese' en 'katjang' aangeduide nieuwe medelanders het leven moeilijk gemaakt. De daaruit voortkomende prestatiedrang was een goede voedingsbodem voor Indo-rock. Combineer Chuck Berry en The Shadows met syncopen in gamelan, zorg voor tenminste twee gitaren en een strakke bas, hecht aandacht aan het visuele spektakel en je komt in de buurt.

De opzweepend gespeelde klanken, waarbij voeten of tanden soms ook de snaren beroerden, het achterwaarts zwaaien en opgooien van de gitaar en het vitale voetewerk van bands als The Tielman Brothers, The Cherokees, René and His Alligators en Electric Johnny & The Skyrockets jaagden

Andy Tielman van de Tielman Brothers (Foto Veronica)

een golf van jeugdige verrukking en ouderlijke ontzetting door de spuitjescultuur van de jaren vijf-

TV VOORAF

tig. Woody Brunings, voormalig zanger/gitarist van The Crazy Rockers en nog immer gezegend met een woeste bos haar en volle wenkbrauwen, weet dat het rock 'n' roll-gevoel aangewakkerd werd door jaloerse 'belanda's', die hun blonde vriendinnetjes in katzwijn zagen vallen voor 'die pinda's', waardoor clubeigenaren regelmatig geconfronteerd werden met vechtpartijen.

De ruigste glamourboys met de mooiste maatpakjes en het meeste talent waren The Tielman Brothers. Bandleider Andy en zijn broers maakten een indrukwekkend aantal platen en traden veel op in Nederland en Duitsland. Jan Akkerman, die hun concerten regelmatig bezocht, haalt verbaal en muzikaal herinneringen op met Brunings. Ook zijn we getuige van diverse oude NOS- en Polygoonfragmenten, met onder meer hilarische interviews uit 1961 van Pi Scheffer met The Silhouettes en twee bedeesde leden van The Emeralds.

In een Australische nieuwsuitzending wordt de huidige woonsituatie van Andy Tielman duidelijk, die met vrouw, hengel en gitaar naar Australië emigreerde. Teverden over zijn huidige leven, maar enigszins verbitterd over het feit dat de Indo-rockscene door de muziekindustrie nooit groot is gemaakt, verklaart hij: „Ik heb mijn vaderland verloren, het moederland maakt het me moeilijk, dus ga ik naar een oomland.” Brunings werd leraar Duits op een middelbare school en Rasti Rostelli-look-a-like Harry Koster paragnost, natuurgenezer en energitherapeut. Opvallend is dat zij, joviale Haagse drummer Hennie Heutink, Crazy-Rockerszanger Eddy Chatlin en de met Vegas-pak en Elvis-zonnebril uitgeruste slaggitarist Ronnie Neyndorff nog steeds in weliswaar wat aftandse sleeën rijden en een highfiveouwejongenskrentenbroodsfeertje creëren. Muziek verbroedert, en Indo-rock in het bijzonder.

Rockin' Ramona. Ned.3, 19.54-20.52u.